

Hikâyeleri Seven Fok

Ebru Mina TOMURCUK

Hikâyeleri Seven Fok

Ebru Mina TOMURCUK

Derin mavi okyanusta, güneş ışığının dalgalar üzerinde dans ettiği yerde, Sela adında genç bir fok yaşırdı. Kürkü parlak gümüş grisiydi ve üzerinde yumuşak benekler vardı; kehribar rengi gözleri merakla parıldardı. Her zaman hazinelerle dolu, koyu yeşil, küçük, örme bir yosun çantası taşırdı. Ama Sela'nın en büyük hazinesi deniz kabukları ya da inciler değildi— hikâyelerdi. Her yıl, uzak diyarlardan masallar getiren deniz kuşlarının gelmesini sabırsızlıkla beklerdi.

Sela hikâyeleri koca okyanustaki her şeyden çok severdi. Deniz kuşları buzlu dağları, kumlu çölleri ve kalabalık limanları anlatırken saatlerce dinlerdi. Her hikâye, kalbine sakladığı parlak bir çakıl taşı gibiydi. Arkadaşları onu sık sık sessizce yüzerken, uzak diyarları hayal ederken görürdü. 'Neyin hayalini kuruyorsun, Sela?' diye sordu yanında su sıçratan yunus Finn. 'Hikâyeleri,' diye fısıldadı, bıyıkları sevinçle titreyerek.

Serin bir sabah, Pip adında bir deniz papağanı Sela'nın yanındaki bir kayaya kondu. Uzak bir kıydan hatıra olan minik mavi bir atkı takmıştı. 'Yeni bir masalım var!' diye cıvıldadı, başını yana eğerek. Pip, deniz kuşlarının kuzey ışıkları altında hikâyeler paylaştığı bir şenliği anlattı. Sela'nın kehribar gözleri kocaman açıldı. 'Koca bir hikâye şenliği mi?' diye fısıldadı. 'Keşke burada da olsaydı.' Pip başını salladı. 'Neden bir tane başlatmıyorsun?' diye önerdi.

Sela'nın kalbi heyecanla çarptı. Su altında bir hikâye anlatma şenliği! Arkadaşlarının bir daire içinde toplandığını, masalların akıntılar gibi aktığını hayal etti. Ama nerede buluşacaklardı? Herkesi nasıl toplayacaktı? Bilge okyanus büyüğü Nine Mercan'a doğru yüzdü. Nine Mercan'ın soluk pembe ve leylak rengi kolları hafifçe sallanıyor, inci gibi kabarcık kolyesi parıldıyordu. 'Bir şenlik harika olur,' dedi, dalgaların getirdiği odun esasını tıklatarak. 'Hadi birlikte planlayalım.'

Sela ve Nine Mercan, yosun ormanındaki açıklıkta sıcacık bir yer seçtiler. Yunus Finn haberi yaymak için hızla uzaklaştı. 'Bir hikâye anlatma şenliği!' diye seslendi kaplumbağalara, denizatlarına ve utangaç ahtapota. 'En sevdiğiniz masalı getirin!' Sela her hikâyeyi tanıtmayı çalıştı ama sesi titredi. 'Ya kimse gelmezse?' diye endişelendi. Pip tüylerini kabarttı. 'Gelirler,' dedi. 'Hikâyelere karşı koymak imkânsızdır.'

Şenlik günü geldi. Sela endişeyle bekledi, yosun çantası hikâye çakıllarıyla ağırlaşmıştı. Önce Finn geldi, deniz camı boncukları şıngırdıyordu. Sonra bir arkadaşlar geçidi: yavaş kaplumbağalar, hızlı balıklar ve hatta huysuz bir yengeç. Pip tepelerinde uçarak herkesi açıklığa yönlendirdi. Sela'nın bıyıkları sevinçle titredi. 'Hoş geldiniz!' diye seslendi, sesi artık daha güçlüydü. 'İlk hikâye anlatma şenliğimize hoş geldiniz!'

Dinleyiciler pürüzsüz taşlara ve sallanan yosunlara yerleştiler. Sela çantasını açtı ve ilk hikâyesini çıkardı. 'Bir zamanlar, küçük bir deniz kuşu gökkuşağı denizinin üzerinden uçmuş,' diye başladı. Sesi giderek düzeldi ve ısındı. Cesur yolculukları ve iyi kalpli yabancıları anlattı. Bitirdiğinde Pip turuncu gagasıyla alkışladı. 'Şimdi ben kuzeyden bir masal paylaşacağım!' diye cıvıladı ve okyanus hayranlıkla doldu.

Pip karla kaplı uçurumları ve parlayan gökyüzünü anlattı. Kaplumbağalar ay hakkında yavaş, yumuşak bir hikâye anlattı. Finn cesur bir kurtarış masalını paylaştı, deniz camı boncukları parıldadı. Herkes gözleri kocaman dinledi. Huysuz yengeç bile kaşlarını çatmayı unuttu. Sela her hikâyenin bir armağan olduğunu fark etti ve birlikte dünyanın haritasını çizdiler. Yosun ormanı dostlukla parlıyor gibiydi.

Son hikâye bittiğinde açıklığa bir sessizlik çöktü. Sonra Nine Mercan konuştu, sesi yumuşak dalgalar gibiydi. 'Görüyorsunuz,' dedi, 'hikâyeler herhangi bir yüzgeçten ya da kanattan daha uzağa gidebilir. Uzak yerleri birbirine bağlar ve yabancıları dost yapar.' Sela arkadaşlarına baktı, yüzleri hayranlıkla parlıyordu. İçinde sıcak bir ışık hissetti. Büyük fikri işe yaramıştı—şenlik herkesi bir araya getirmişti.

Şenlik, dalgaların üzerinde yıldızlar parıldayana kadar sürdü. Arkadaşlar daha çok masal paylaştı, güldü ve şarkı söyledi. Sela'nın yosun çantası artık boştu ama kalbi doluydu. 'Gelecek yıl aynı zamanda?' diye sordu Finn, gülümsemesi genişti. 'Evet!' diye hep birlikte sevindiler. Pip mavi atkısını daha sıkı bağladı. 'Her kıyıdan hikâyeler getireceğim,' diye söz verdi. Sela okyanusun artık her zaman hikâyelerle dolu olacağını biliyordu.

Şenlikten sonra Sela ve Pip bir kayaya oturup gün batımını izlediler. 'Başardın,' dedi Pip. 'Hikâyelerin yaşadığı bir yer yarattın.' Sela gülümsedi. 'Birlikte başardık,' dedi. 'Hikâyeler arkadaşlar gibidir—paylaşıldıkça büyürler.' Boş çantasına baktı ve yakında yeniden dolacağını fark etti. Okyanus yeni masallarla uğulduyordu ve Sela'nın kalbi sevinçle dans ediyordu.

O günden sonra Sela'nın hikâye anlatma şenliği yıllık bir gelenek oldu. Uzak diyarlardan deniz kuşları takvimlerine işaret koydular. Eski ve yeni arkadaşlar yosun ormanında toplandılar. Sela hikâyelerin tohumlar gibi olduğunu öğrendi—onları ek, dostluk büyür. Gümüş grisi kürkü benekli ışıktaki parlıyordu, her konuğu karşılar. Okyanus bir daha asla sessiz kalmadı; her zaman masallarla fısıldıyordu.

Bir akşam, şenlik sona ererken genç bir denizatı Sela'ya yaklaştı. 'Bana hikâye anlatmayı öğretir misin?' diye utangaçça sordu. Sela'nın kehribar gözleri parıldadı. 'Elbette!' dedi, çantasından küçük bir çakıl taşı uzatarak. 'Bununla başla.' Denizatı sevinçle parladı. Sela hikâyeleri paylaşmanın en büyük hazine olduğunu fark etti. Okyanus, anlatılmayı bekleyen yeni masalların fısıltılarıyla doldu.

Nine Mercan tüneğinden izledi, inci kolyesi hafifçe parlıyordu. 'Güzel bir şey yarattın,' dedi. Sela başını salladı. 'Sen olmasaydın yapamazdım,' diye yanıtladı. Nine Mercan kıkırdadı. 'Hikâyelerin olayı bu işte—herkesi bir araya getirirler.' Yosun ormanı onaylarcasına hışırdadı. Sela her zaman hikâyeler toplayacağını biliyordu ama artık onları başkalarına da verecekti.

Mevsimler geçtikçe Sela'nın şenliği büyüdü. Kuşlar, balıklar ve hatta gezgin bir balina dinlemeye geldi. Pip her yıl ziyaret etti, her zaman yeni bir atkı ve yeni bir masalla. Sela'nın yosun çantası uzun süre boş kalmadı ama artık hikâyeleri kendine saklamıyordu. Onları özgürce paylaştı ve karşılığında okyanusun her köşesinden dostluk kazandı. Şenlik bir bağlantı feneriydi.

Ve böylece, derin mavi okyanusta, güneş ışığının dalgalar üzerinde dans ettiği yerde, Sela adında bir fok hâlâ deniz kuşlarını dinliyor ve hikâyelerini topluyor. Ama artık onları dünyayla da paylaşıyor. Su altındaki hikâye anlatma şenliği herkese hikâyelerin uzak yerleri birbirine bağladığını ve dostluğu büyüttüğünü hatırlatıyor. Sela'nın kehribar gözleri bin masalın sevinciyle parlıyor ve okyanus hayranlıkla uğulduyor.